

ACC. NR. 662

662

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Landskap: Blekinge Upptecknat av: Bertil Andersson

Härad: Östra Adress: Inglatorp, Rödeby

Socken: Rödeby Berättat av

Uppteckningsår: Född år i

1 /

Uppteckningen rör Näcken.

Förr i världen trodde folk alltid på näcken och spöken, och därför skall jag tala om en gammal sägen.

Det var en gång en bonde, som skulle ut och harva, men som han hade hästen i en hage, skulle han gå efter den, och han trodde, att det var hans häst, som stod vid grinden, då han kom till hagen för att söka efter honom. Han tog därför den han fick tag i och gick hem med den för att harva, men hästen ville bara åt ån, som låg utmed där han gick och harvade och vände på huvudet. När han därför släppte honom, tog hästen ett par redig språng ner i ån och försvann i den, och därför har man alltid trott, att näcken kunde förvandla sig till vad för kreatur som helst.

Sägen.

Det kom en dräng körande med ett par hästar och skulle köra till stan, men när han hade kört en bit, fick han se att gårdshunden hade följt honom. Han stannade hästarna och körde hunden tillbaka, men han hade inte kört långt, förrän han kom till en smygkrog och skulle in och hava sig en sup. När han kom ut igen, så var hunden där. Då blev han så arg, att han tog ett stort rep och band om hundens hals och gick ner till en göl, som låg utmed krogen och dränkte hunden.

På kvällen när drängen skulle hem, hade han hämtat många pengar åt bonden. När han därför kom till krogen, så bad krögaren honom stiga in, för han visste, att han hade hämtat pengar till bonden och bjöd på brännvin, så att drängen blev full, så han visste inte, var han var någonstans. När han så skulle köra hem, så voro hästarna borta, och han fick stanna

på krogen för alltid, för på natten tog krögaren och dödade honom för att få pengarna. Han tar ner honom till gölen och grov ner honom i den. Men hunden hade tagit sig upp ur vattnet, och folk undrade vad det var för något, som hunden gjorde, där nere vid gölen. Så en vacker dag beslöt man sig för att se efter, vad det var hunden gjorde där nere vid gölen. Då fann man att det var drängen, som låg död, och hunden hade krafsat över honom en mängd mossor, för att han skulle få vila i fred för andra djur. Man kan alltså se, att hunden förstod, att drängen var utsatt för en fara. Krögaren blev trodd för mordet och bekände, innan han kunde sluta sina dagar.